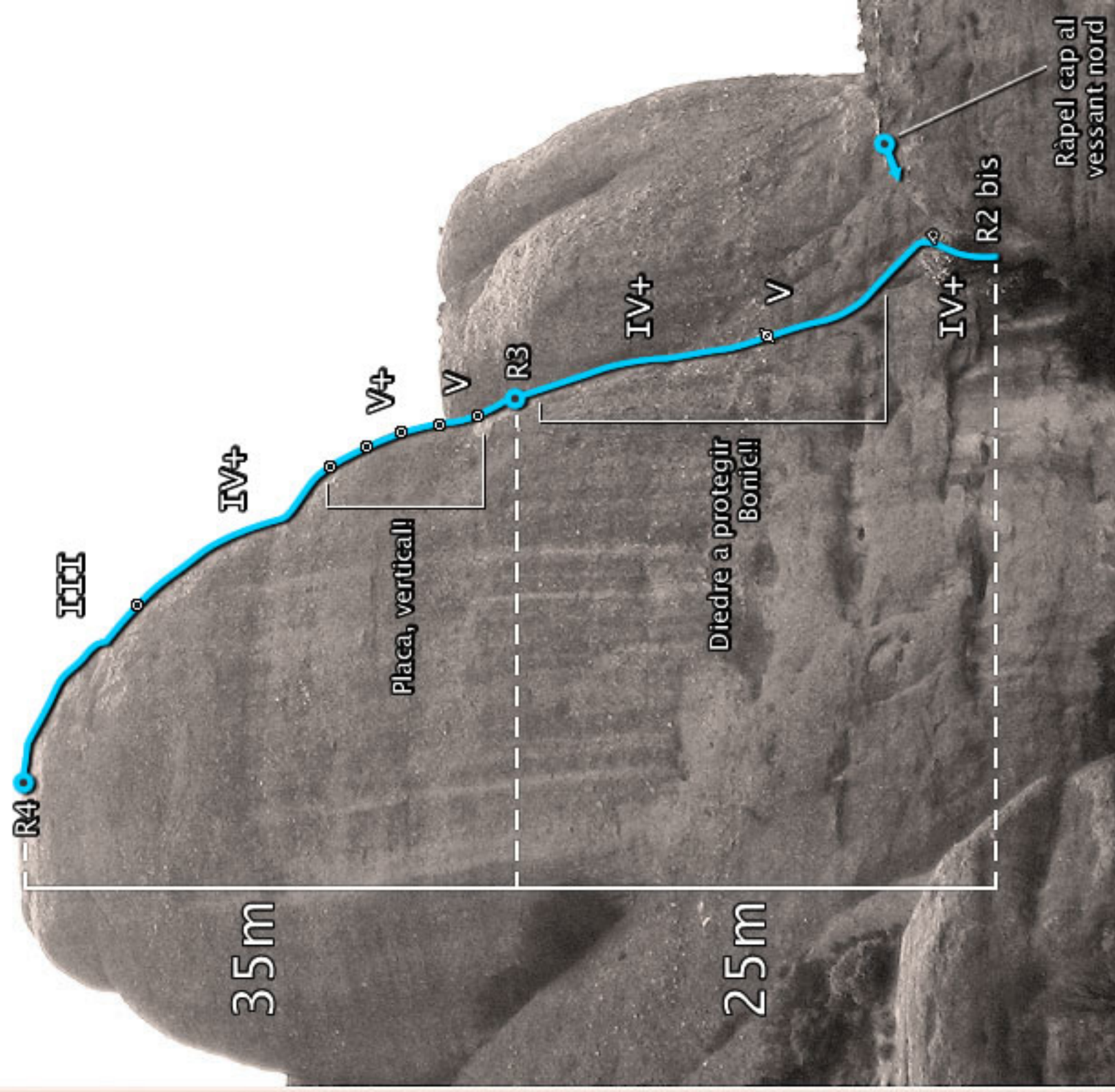

AGULLA DEL CONTRAFORT I LA PELADA
Integral Bon vent i Barcanova – Tobilets (V+~120m)
 Primera Bon Vent i Barcanova:
 J. Rovira i J. Armengol (setembre de 1994)
 Primera Tobilets:
 O. i A. Masó (juliol de 1996)
 Material:
 10 cintes exprés, joc de tascons i friends, alguna baga savinera. Tricams útils.

- ◁ clau
- espit
- ⊗ pont de roca

Integral Bon vent i Barcanova – Tobilets (V+~120m)
 Primera Bon Vent i Barcanova:
 J. Rovira i J. Armengol (setembre de 1994)
 Primera Tobilets:
 O. i A. Masó (juliol de 1996)
 Material:
 10 cintes exprés, joc de tascons i friends, alguna baga savinera. Tricams útils.

Quan la primavera esclata amb tota la seva potència impregnant Montserrat amb flaires de romaní és hora de tornar vers la Muralla Oest d'Agulles, encara que sigui fent-ho per la modesta Agulla del Contrafort. Singular roc aquest, separat de la Muralla per una estreta canal, atorgant-li així categoria d'Agulla. Pel seu vessant sud s'enfila l'encertada *Bon Vent i Barcanova*, un recorregut d'allò més clàssic, que negocia amb un rocam a voltes discret la manera més lògica de guanyar l'allargassat cimall de l'Agulla. Un curt ràpel pel vessant nord ens mena directament al peu de la *Tobilets*, oberta pels Germans Masó, que amb perícia s'enfila aprofitant l'obvi diedre que formen La Pelada i el seu Pedestal, per encarar, al segon llarg, una atractiva placa que ens deixa al cim de La Pelada.

- Via: Integral Bon Vent i Barcanova-Tobilets
- Dificultat: V+ (MD)
- Dificultat obligada V+
- Llargària: 120 metres
- Grau d'exposició: Alt
- Grau de compromís: Alt
- Equipament: Vies semi-equipades amb claus i espits
- Material: 10 cintes exprés, joc de tascons, Camalot #0.4, #1 i #3, tricams útils i bagues per savines
- Orientació: Sud i Oest
- Valoració: ***

Aproximació:

Des de Can Masana ens dirigim cap al Coll de Guirló i prenem el desviament cap al refugi. Quan quedem a l'alçada de l'Agulla del Contrafort veurem una torrentera que hi puja directe, la seguim i en un parell de minuts ens plantem al peu de via.

L1(V+)

L'inici de la via, evident i vertical, s'enfila roca amunt aprofitant una fissura prou agraïda, que podrem amanir i encastar-hi el que calgui, obligant-nos a fer una sèrie de moviments atlètics fins atènyer el primer clau, situat a uns cinc metres del terra. Un cop encintat, continuem per la fissura, que de seguida s'ajeu i esdevé un agradable diedre tombat on haurem de tenir certes precaucions amb la roca. Quan el diedre s'acaba sortim cap a la dreta i encarem un tram de placa bonic, protegit per un espit a l'inici i un cargol amb plaqueta una mica més amunt. La reunió la fem sota el sostre. 2 claus, un espit i un cargol d'espit amb una plaqueta posada, 35 metres.

L2(IV+/A0)

La segona tirada se'n va cap a la cara est, buscant esquivar el sostre; per desgràcia la roca és precària i s'ha de passar amb tres passos d'A0 per, seguidament, sortir en

lliure fàcil fins al cim. Nosaltres hem muntat reunió a l'altre extrem del cimall, aprofitant el ràpel. Cal parar compte a l'hora de recuperar cordes donat que al cim hi ha força pedra solta. 4 claus, 30 metres. Des del cim fem un ràpel d'una desena de metres cap al vessant nord, que ens deixa al coll entre El Contrafort i La Pelada i a l'inici de la via Tobilets.

L3(V)

Tenim un bonic pas per entrar a la paret i de seguida trobem el primer clau. Un cop encintat ens enfilem per una mena de diedre inclinat que va en diagonal a l'esquerra i ens mena al diedre principal. A la banda esquerra hi ha unes llastres 'expanding' que millor no tocar, però la resta la roca és sòlida. Encarem el tram més vertical on podem col·locar un Camalot #0.4 i el tricam negre alhora que la roca es torna molt agraïda amb cantell generós, permetent-nos arribar fins un pont de roca sense sobresalts. A partir d'aquest punt la dificultat minva i encarem el darrer tram del diedre (xemeneia ampla) fins trobar la reunió, penjada a la banda esquerra i assetjada pels aríjtjols. Un clau i un pont de roca, 25 metres.

L4(V+)

En aquesta tirada canvia la tònica de la via radicalment. Encarem una placa prou vertical i molt ben protegida amb espits. La paret es va posant drete fins que arribem als passos més complicats (V+) als dos darrers espits. Un cop superat aquest tram la paret ajeu i els còdols van creixent de mida fins que amb una agradable grimpada arribem al cim de La Pelada. 6 espits, 35 metres.

Descens:

Curt ràpel pel vessant est de La Pelada i des d'allí anem a buscar el Coll de la Portella.

El que més m'ha agradat:

- Combinació de vies força interessant, aconseguint una escalada força variada.
- Bones possibilitats d'auto-protecció; tot i que per la Tobilets demanen claus variats es passa bé sense, sempre que tinguem una mica de traça amb el tricams (mides petites: negre, rosa i blanc) i els friends; tascons útils.
- L'inici de la via Bon Vent és més bonic del que pugui sembla a primera vista.

El que no m'ha agradat tant:

- El aríjtjols s'estan menjant els darrers metre del tercer llarg. Preveure tisores de podar.